

Гартаю стужку свайго «Інстаграма» ў інтэрнэце і прыходжу да высновы, што сярод маіх віртуальных сябровак — амаль адны супермаці. Здаецца, яны без праблем выхоўваюць дзяцей, паспяхова рэалізуюць свае амбіцыі на рабоце, ствараюць утульную абстаноўку ў доме, гатуюць не горш, чым у рэстаране, знаходзяць час на тое, каб быць прыгожымі, і нават паспяваюць адпачыць. Ім можна толькі пазайздросціць, а лепш — у іх павучыцца, як, нягледзячы на жаночкі і мацярынскі клопат, атрымліваць асалоду ад жыцця.

Дзіяна — сапраўдная бізнесвумен. Яна знаходзіцца ў дэкрэце, але добра ведае, як зарабляць грошы дыстанцыйна. Таксама маці двух дзетак вядзе папулярны блог, у якім прапагандуе здаровы спосаб жыцця, дзеліцца ўласнымі сакрэтамі прыгажосці. Яна шмат расказвае пра сваю сям'ю, паказвае, чым займаюцца яе дзеці, што яны ядуць, апранаюць. Пасля прагляду фотаздымкаў і відэагісторый успывае карцінка шчаслівай, паспяховай сям'і, дзе пануюць цеплыня, згода і ўзаемаразуменне.

У адрозненне ад Дзіяны, Ганна выхоўвае сваю дачушку адна. Аднак адсутнасць мужа ніколі не псуе яе вобраз супермаці. Акрамя таго, што Ганна шмат часу аддае прафесіі (дзяўчына — ваенны журналіст), яна піша кнігі, якія паспяхова выдаюцца і збіраюць падчас прэзентацый немалую аўдыторыю. Журналістка таксама выступае за здаровы спосаб жыцця: на яе старонцы шмат фота- і відэасюжэтаў з танцавальнай школы і трэнажорнай залы, дзе маладая маці даводзіць да ладу і без таго добрую фігуру. Не забываецца Ганна і пра дачку: пацешна паглядзецца, як яны з малой пячуць блінцы, робяць генеральную прыборку ў кватэры, складаюць мазаіку, малююць, чытаюць дзіцячую літаратуру.

Таня, маці Ромкі, — адна з найбольш запатрабаваных мінскіх цырульніц. Каб запісацца да яе на прычоску, трэба патэлефанаваць за паўгода, а можа, нават і раней. Амаль усе нявесты сталіцы хочуць, каб у самы важны для дзяўчат дзень менавіта яна рабіла іх прыгожымі. Іншыя ж, хто таксама мае дачыненне да гэтай сферы, хочуць, каб яна навучыла іх цырульніцкаму майстэрству — невыпадкова Таня адкрыла яшчэ і курсы павышэння кваліфікацыі. Калі яна займаецца сваім сынам? Гэта застаецца па-за кадрам, але на рэдкіх фотаздымках малы выглядае дагледжаным, не абдзеленым цацкамі і ўвагай бацькоў — адным словам, шчаслівым дзіцем.

У Лены, здаецца, часу хапае на ўсё. Кожны дзень маладая маці наводзіць у кватэры парадак, бо яе дзесяцімесячны сыноч — алергік, корміць мужа шыкоўнымі і, напэўна, вельмі смачнымі стравамі. Нягледзячы на тое, што Максім — грудны, не забываецца і пра сябе: робіць манікюр, часта наводзіць марафет у цырульніка, удасканальвае фігуру ў спартыўнай зале. Разам з малым яны з мужам ходзяць у крамы, ездзяць у госці, кожныя выхадныя наведваюць у вёсцы бацькоў, бавяць час у дзіцячых забаўляльных цэнтрах.

«Сучасная маці павінна паспяваць усё», — скажаце вы і будзеце мець радыю. Як, напрыклад, Надзея, маці Сымонкі. Пайшла ў дэкрэтны водпуск, набыла хату ў вёсцы, куды, нарадзіўшы, і з'ехала разам са сваімі мужчынамі — вялікім і малым. Самі сабе сужэнцы стварылі прыдатныя ўмовы, бо без выгод, самі ведаеце, як гадаваць дзяцей, і цяпер атрымліваюць асалоду ад сельскага жыцця. Разам з мужам Надзя садзіць агарод, эксперыментуе з насеннем, расадай — і потым дзеліцца шыкоўнымі фотаздымкамі сабранага ўраджаю. А яшчэ яна пячэ хлеб — сапраўдны, духмяны, са скарыначкай. Прызнаецца, што ўвогуле ніякіх булак ды печыва ў краме ўжо даўно не набывае: усё пячэ сама. Не здзіўлюся, калі неўзабаве на яе падворку з'явіцца не толькі кветкі ды кампаставая яма, якую яе муж-рамеснік зрабіў уласнымі рукамі, а будучы бегаць яшчэ курачкі ды козачкі — сваё малако вам не крамнае!

Марына ўвогуле здзіўляе сваёй смеласцю і расшучасцю. Калі мой Цёмік быў у такім узросце, як яе Міша, я нават думаць не магла, каб хадзіць з ім па крамах, займацца абслугоўваннем свайго аўтамабіля, а тым больш ляцець з немаўлём на мора — без мужа, але са старэйшай дачкой, з якой таксама пакуль вачэй не спусціш. Пяцімесячны хлопчык падарожнічае з мамай паўсюль, і Марына ніколі не тлуміць галаву, як яго пакарміць (існуе спецыяльнае адзенне для кормячых маці), дзе ў выпадку непрыемнасці пераапрацуць, і няважна, што малы паспіць не ў сваім утульным ложкачку. Больш за тое, разам з дзецьмі яна плануе пераезд у іншую краіну, дзе мужу прапанавалі неабліг кантракт.

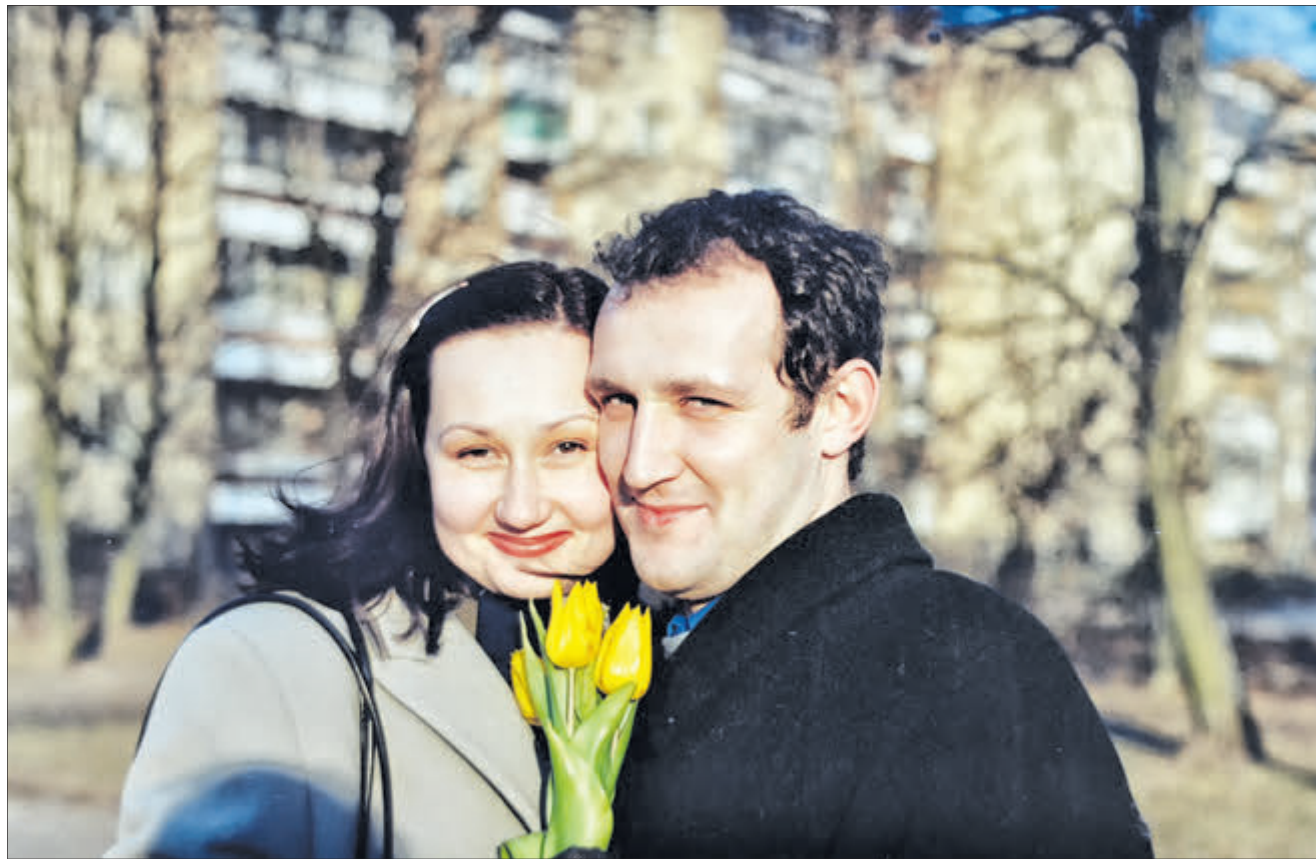
Адным словам, ці час цяпер такі — быць супермамамі, ці вырасла іншае пакаленне жанчын, якія прызвычаліся суіснаваць у вірлівым рытме разам са сваімі дзецьмі. Рэдка хто цяпер з нараджэннем малых мяняе свой звыклі ўклад жыцця: наадварот, дзеці робяць сваіх матуль яшчэ больш сучаснымі, мабільнымі, прыгожымі — карацей, супермамамі.

Вераніка КАНЮТА.

Тыя, хто побач

Салістка беларускай оперы Іна РУСІНОЎСКАЯ:

«ДОБРА, КАЛІ З СЯБРОЎСТВА НАРАДЖАЕЦЦА КАХАННЕ»

Салістка Вялікага тэатра Беларусі Іна Русіноўская і яе муж Міхаіл — артыст хору гэтага ж тэатра — у мінулым годзе адзначылі фарфаравае вяселле. Іх віншавалі

сябры юнацтва, якія ў свой час казалі: «Прыгледзьцеся, вы падыходзіце адно аднаму». І не памыліліся. (Заканчэнне на 2-й стар. «СГ».)

Бацькі і дзеці

АДКУЛЬ Я ЎЗЯЎСЯ, АБО ЯК АДКАЗАЦЬ, КАБ НЕ ПАКРЫЎДЗІЦЬ

Падобнае пытанне дзіцяці часта напаткае бацькоў, калі яны менш за ўсё гэтага чакаюць. І раней лічылася, што адказаць на яго ў стылі «мы цябе знайшлі ў капусце», «купілі ў краме» ці «бусел прынес» — гэта выйсце. Цяпер жа дарослыя нават у сацсетках абмяркоўваюць, як прасвятліць дзіця, не нашкодзіўшы яму.

Варта разумець, што прыдумваючы рознага кшталту фантастычныя гісторыі па гэтай тэме, мы падводзім дзяцей да сітуацыі, калі шукаць патрэбныя адказы яны будуць вымушаны на вуліцы альбо, як зараз папулярна, у інтэрнэце.

— Асноўнае правіла ў гэтай тэме — гаварыць, калі пытаюцца. Ініцыяраваць самім такую размову не варта. Аднак нейкую агульную інфармацыю пра палавое выхаванне трэба пачынаць абмяркоўваць з дзяцінства, таму што гэта той перыяд, калі дзіця дава-

рае бацькам і яны для яго з'яўляюцца аўтарытэтам. Такая размова — своеасабліва падрыхтоўка да больш важных і сур'ёзных дыялогаў, сярод якіх і тэма з'яўлення на свет, — кажа **псіхалаг Вера ПРОХАРЧЫК**. — Можна распавядаць пра фізіялогію, будову цела, адрозненні мужчыны ад жанчыны. Але без памяншальна-ласкальных назваў, называюць усё як ёсць. У далейшым гэта дапаможа дзіцяці свабодна задаваць тыя пытанні, якія ў яго ўзнікаюць з узростам. Самае важнае — памятаць, што дзіцем кіруе цікавасць. А нейкі сорам яно можа адчуць толькі ў тым выпадку, калі мама ці тата так да гэтага ставіцца. Не варта баяцца, што калі гаварыць з дзецьмі на тэму зараджэння новага жыцця, то гэта падагрэе дзіцячую цікаўнасць. У тым жа дашкольным узросце сын ці дачка, атрымаўшы адказ на сваё пытанне, далей, як правіла, не паглыбляецца. Варта задаволіць інтарэс малечы, і тэма закрыецца.

(Заканчэнне на 4-й стар. «СГ».)